

Megjelen:
minden vasárnap.

Egyes szám **10** kr.

Előfizetési feltételek.

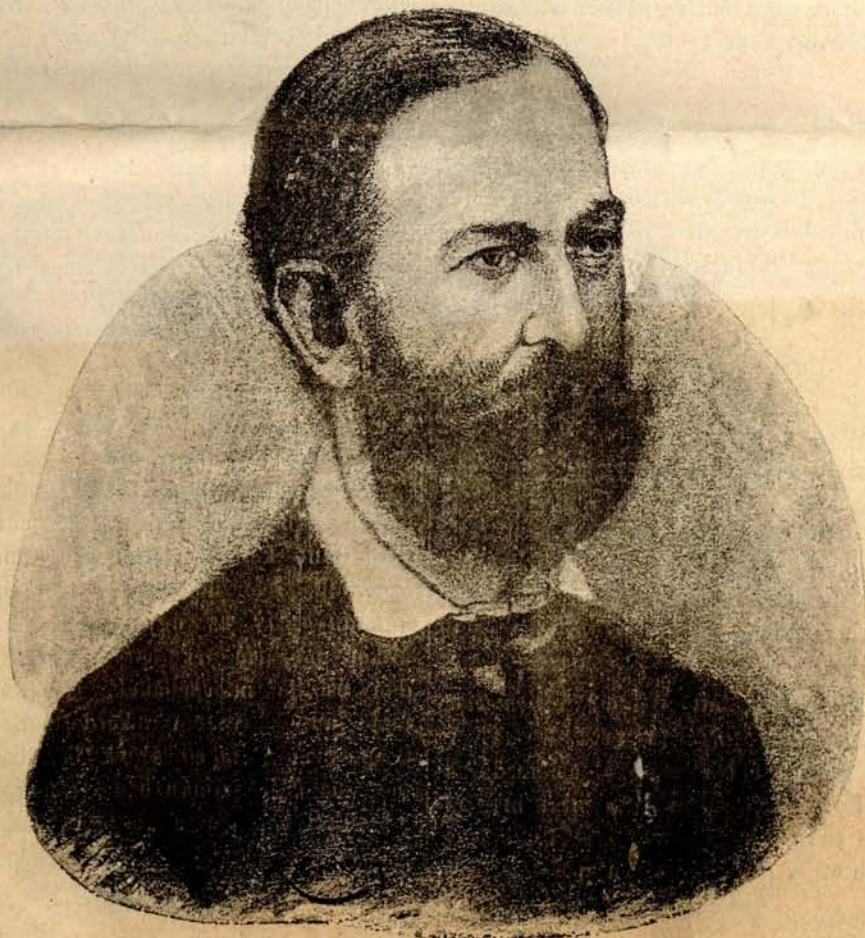
*Egész évre 5 frt. Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.*

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és
Jäger Nándor ur könyvkereskedése

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

11. tized 271. szám, hová a lap szellemi
részét illető kéziratok is címzendők.

A m i n a g y j a i n k .

I.

Ábrai Károly.

(Képükhöz).

Ha *figurálni* akarnék, azon kezdhetném, hogy elnevezném Ábrai a „könyörgőmalással polgármesternek.“ Vásárhely város közgyűlési termében az ő polgármestersége alatt fejlődött ki a „könyörgőmalással“ aera, és azóta könyörög ott minden képviselő, a ki szólni akar, még a két híres páter is, a kiknek pedig sehogy sincs inyökre a *könyörgés*, bár ez a papok dolga. Hanem hát Ábrai, daczára annak, hogy nem Pál, mégis tudja: mit kaszál. Uti *figura* docet.

*

Ugyan ki ne engedne annak, a ki könyörög? Ábrai, a ki theológiát is végzett Patakon, nagyon tudja, hogy a könyörgésre megindulnak a sziklák is, könyörgő szóra esőt ad az isten, és könyörgő szóra: ki hull Trefort miniszter bugyellárisából a tanfelügyelőségi kinevezési okmány is!

*

Ha pedig kihull, nem talál érdemtelenre semmikép. Akárhogy fujják is ellene a követ, bizonyos oldalról: a jelen körülmények közt ő az egyetlen, a ki meg is érdemli, el is nyerheti azt a helyet. De ha ő megy, ki lesz Hódmezővásárhely „*lordmajorja*?”

*

Azt hiszem, Ábrai keveset törődne velem. Edward király, mikor végig léptetett fakó lován London utcáin, büszkén kiáltotta, hogy:

Felköttem a lordmajort
Ha bosszant bármí nes!

De London város polgármestere nem remegett úgy Ede király fenyegető szavaitól, mint Ábrai, mikor a „szerkesztő bizottság“ ő Felső, fülébe zugja hogy: *vesszen a renegát!*

*

De hát mitől remeg, mitől fél ő? A *nemzist* látja talán feje felett lebegni? Van neki rá oka! A „szegyet szeggel“ elvénél fogva most ő felé fordul a penna hegye. Hej pedig valamikor, mint megyei főpennás, de jól tudta magyomni ő is a tollat, s mikor végig szántott a fehér papíron pennájával, s

elolvasta a mit irt, maga is bámulva nézett a tentatatójába, hogy: mi az ördög, nem tentába mártotta tollát, hanem — epébe.

*

Az epésen irt támadó cikkek után sok embernek felfordult az epéje. Lejárattott embereket, megbuktatott elavult rendszereket, *képtelenné* tett conservatív, de mégis szájas hazafiakat, kik még maig is *hosszu hajjal* gyászolják a hazát.

*

Ez nagy érdeme Ábrainak. S ha nem ezen az áron, de tehetsége után jutott a polgármesteri székre: akkor azt is hajlandó vagyok érdemül *felróni*, habár a tekintetben használt eszközeit *meg is róhatnám*.

*

No de derekasan megállja helyét ott, és nem lehet ellene kifogása senkinek. Kvalifikált ember, impónáló hivatalnok. Tud bánni a szó hatalmával, s ha olykor esür is, csavar is, tenni kell neki, mert emberekkel van dolga, kik a tiszta beszédnek, tiszta szándéknak nem barátai. De hát ő embere hivatásának, szorgalmas, tanult fő, az volt, mielőtt polgármesterré lett volna; de mikor nem is Pilátusként, ha' küzdés árán bele jutott a krédóba, akkor vette észre, hogy: bizony még *tanulmányozni* is kellene a *Pokomándi-örökét*.

*

Kemény Gábor, az időjós miniszter, ki leveli békát tart szobájában egy dunsztos üvegbe elzárva, és Szapáry finanszminiszter, a kinek bugyellárisa széllel és deficzittel van béelve, mikor a piros nagy karszékbe beleültek és reszszortjukhoz tartozó dolgok iránt kellett véleményt mondaniok: mindig azzal álltak elő, hogy: még nem ismerik, majd *tanulmányozzák* az ügyet. Ábrai sem volt külömb. Mikor polgármester lett, neki is ujság volt minden és ha interpellálták, ő is azt felelte, hogy: majd tanulmányozom a kérdést. Kemény Gabi meg Szapáry még ma sincsenek tisztában a kérdésekkel, még ma is tanulmányoznak, míg Ábrai már rég kitanulta, hogy mi a „bezzeg!“

*

Már rég tanulmányozom Ábrai köszönés-
módját. Olyan keelesen, pukkedlisan köszenni, alig
tud valaki, mint ő. Bizonyosan jó fogás esik kalap-
ján, mely kész „szolgája“ mindenkinek. Krabátlija,
nyakkendője kifogástalan, s ha régi szalonkabátja
helyett ujat venne, a milyen esinos, karcsu gavallér:
valóságos *gentleman* lenne.

*

Mert hogy a szalonhoz van szokva, az tény.
A Bazárok és Salonblattok szines *boritékain* talál-
kozunk ma is még a nevével a könyvkereskedők
hirdetési közt. Hajdan belül volt a velinen, és
ismert íróként szerepelt. Mester volt a „Korrajz“-ok
írásában, ma pedig mester a *speechel*-ésben!

*

Ez utóbbi minőségben szeretnék őt sokan,
mint politikai szónokot, hallani. Hanem itt már elv-
ről volna szó. Az ő elvét pedig: az igazit, ki sem
ismeri Vásárhelyen. Mint a zsidó, a többséggel tart
mindig. Jó lenne kiugratni képviselőjelöltnek: akkor
tudnák meg az ő igazi politikai hitvallását.

Rodódi Dendron.

Helyzetünk.

*Összejövünk, tanakodunk,
Kibékülünk... marakodunk —
S szóljuk egymást váltig.
Ki mellettünk nem vall elvet:
Lehurrogjuk gazembernek,
Tiporván a sárig!*

*Csak azt tartjuk szépnek, jónak,
Városunkra üdvhozónak;
Mit érdekünk kíván.
Ki érdekünk ellen támad,
Átadjuk élő halálnak:
„Ár ul ó n a k“ híván.*

*Ki malmunkra nem hajt vizet,
Vak megadással nem fizet:
Össze-tépjük, marjuk...
De, ki hajlong és kezet nyal,
Jutalmazuk hivattal,
Veszni soh' se hagyjuk.*

*Ez a helyzet ma, minálunk,
És ez ellen protestálunk — —
Lesz-e, ki meghallja?
Hej, mert félek: e hajszának,
Hol a rossz, a jóra támad,
Kárát a nép vallja!*

Mephisto.

A Sirsl Wolf bácsi akaska- dásai.

* Beszéli nekem a svogerom, hoid nem sakára
válosztanok ismét edj *küvet*. Mandak neki rá erre:
nű! hát ez van oljan najd dolog, oljan raretét?
Hiszen a Jozef Kovácsnál kapnak anji *küvet*, hoid
akár kiflaszterozhatnak vele az ut, a vasuttul a
Tiszáig.

* Csadálkozok magam rajta, hoid a pap ore-
ságok kinyilatkoztatnak az üvek ojságban, hoid a
kasszirválosztásnál ük is akartak a Banga. De jotja
aztán eszembe, hoid mégis van nekik igozság: mert
ük is akarták a Banga, esakhogy — *megbokatni*.

* Tonálkozok a Khobi Mandelblühvel, oki
najdon siet. Mandak neki: hová oljan jorsen, Kobi-
lében? „Sietek, mondja ü; a loyammak kimarjolt a
lába, aszondja a dakter, hoid vedjek ed darab darócz,
ami van jó garamba, és avval kell vele dürszólni.“
— Nű, mandak én neki erre. Itt van edj ojság,
amit hinak „Hódmezü-Vásárhely,“ azt neked adok,
nem kóstálja neked semmit és mégis van najdon
daróczgaramba.

* Alvasok a „Hódmezü-Vásárhelyban“ edj szikk:
„a felfordult világ“ a mej éppen ud szakadja félbe
hojd a fojtatas következi, mint valami román: éppen
a leginteressántabb heljen. Aszondja a szikk, hojd:
„mint lehet hazudni longum et latum, azt megtanul-
hatja az ember a méltóságos gróf Karóli esolád há-
zában szerkesztett *lapocska* mult számában.“ Voltam
én erre rá najdon kívánesi és megvettem a lapoc-
kát. Mast oztán már értek, mert megtodtam abbul
a lapocskából belüle, hojd, meg lehet tanolni ha-
zodni per longum et latum, ha elalvasunk a „Hód-
mezü-Vásárhely“ *bármelyik számját* is.

Egy vadvíz szónoknak.

Oly megindító beszédet
Hallunk töled szüntelen,
A melynél megindítóbbat
Nem hallott a nagyterem

*

S amint szólasz, amint fested
Pusztánk gyászos helyzetét,
A vadvíz zúgó tengere
Majd kebled feszíti szét.

Multkor is hogy a vadvíz-ügy
Szónoklatra ragadott:
Magam is megindultam s a
Többi is elballagott.

Asmodi.

Apróságok.

Tapasztalás igazolja, hogy a száraz időjárás mellett a mezei egerek, rovarok tulságosan elszaporodnak; hanem a vakond: no, ennek az legkevésbé kedvező. Fatális május volt ez a mostani is rájuk... ugyancsak megkérgesítette a talajt, e miatt nem turhattak eléggé. A vásárhelyi vakondokok különösen megjárták; semmi eredményét nem látják az örökös turkálásnak.

Gonosz-verseny. A pártgyűlésről lefelé jövet Misu bácsi találkozik Ödönkével:

— No, mit határozatok? adtok-e megint 20 kros vacsorát, mint 81-ben? — kérdi Ödönke.

— Nem 20, de 30 krost rendeznek a papok, csak azért is! Ezt a hirt kolportálják odafent, — felel a megszólított.

— Disznóság tőlük, — kél ki Ödönke, — az ember most már még csak versenyt se kezdhet velük. Tönkre megy a pártunk.

Garantirozott hírek.

— **A helybeli ref. tanács** legutóbb tartott ülésében elhatározta, hogy a más vallásúak iskolai tandíját a méltányosságnak megfelelőleg, — a minimumra fogja leszállítani.

— **A városi tanács** legközelebb javaslatot terjeszt a közgyűlés elé egy *állandó színház* építésére vonatkozólag. Praeliminált összeg 50,000 frt.

— **Gosztonyi Sándor** 48-as képviselőjelölt a szabadelvű párt utóbb rendszerezített, de még üres kaszájába 2000 frtot adományozott.

— **Banga Péter** városi főpénztárnok lemondott e hivataláról Kis János javára.

— **A zsidó hitközség** kispiactéri szép és tágas új bérházában egy nagyszerű maczeszsütő és solet melegítő kemenczét rendezett be.

— **Ábrai Károly** polgármester a tanfelügyelőséggel, Draskóczy Lajos lelkes a képviselőjelöltséggel, Karancsy a ref. püspökséggel megkínálatván, nagylelkűen visszautasították a *megérdemlett* kitüntetését.

— **Flóra Jancsi** zenekara, egyesülve a 77-ik helybeli tapasztó bandával, a jövő héten Li-Hung-Csang khinai nagy mogul meghívására, Pekkingbe utazik bemutatni nemzeti zenéjüket. Onnan a szomszéd Tápéra is át fognak rándulni a nankingi léghajón.

— **Grévy** francia köztársasági elnök, mint a Figaróban olvassuk, Louis Faudaur ovodást a becsületrend nagy keresztjével tüntette ki.

— **Irányi Dezső** ismert írónkat a szegedi Dugonics Társaság „Rajz”-olló tagjának választotta meg.

— **Mint értesültünk** a hmvásárhelyi ref. egyházközség megtudván, hogy a szegedi szomszédos egyházközség a napokban szentelte fel új templomát, kérdést intéz a szegedi hívekhez, nem szándékoznak-e az új templomhoz új papot is választani, mert ők átengednének nekik *egyét, két kézzel* is.

— **Kérdő Márton** bátyánk, Magyarország függetlenségének legelső és legnagyobb élő oszlopa nyilvánkozatta előtünk, hogy ő határozottan tiltakozik a Gosztonyi Sándor jelöltetése ellen, mert, mint ő mondja: „Nem bizik az elvhűségében!”

Vadász história.

(Igaz történet.)

Nem jáger hazugság, a mit most beszélék,
Mert az ilyesmivel nem is igen élek,
Ki ezt uzoválta, az már elköltözött
S még akkor is vadászgunyába öltözött.

Történt, hogy a héten, lent jártunk a réten,
Jóska czimborámmal mentünk egy vetésen,
A hogy mendegéltünk zöld buza kalász közt:
Egy vadkácsa kotló kél fel a lába közt.

A szegény párára rá se lőttünk biz mi,
Hadd repüljön szegény, sovány: rá ér hizni,
Hanem a fészke kivánesiak voltunk,
E végből egy esomó kalászt félre toltunk.

Valóban, a földön, ott volt a szép fészek,
S benne a kis fiak, mind repülni készek,
Hanem ni — meg álljunk, — kalapot reája...
El áll az embernek erre szemé-szája.

Volt abban vadkácsa, bíbiez, czerkó, bakesó,
Meg a fészek szélén egy nagy kostök zaeskö,
Ennyi fajta madár egy rucza fészekbe'
Sehogy se fért biz' ez, mi szegény eszünkbe.

Nem bántottuk őket; egyedül a bakesót
Hoztuk el magunkkal, meg a dohány zacskót,
Előbbit csak azért: mert elég nagy kamasz,
Dohány tartalmaért jött pedig el amaz.

Egész nap vadászva, azon tűnődöttünk,
(S e miatt vad réczét keveset is lőttünk)
Mi magyarázhatja lehet e családnak,
Mit még a természettudók is csodálnak!

Este, mikor haza indultunk a rétből,
Szabó Palkó felvett csupa szivességből;
Elbeszéltek néki a furesa esetet,
Melynek hallatára józint nevetett.

Nohát tudjátok-e, mi a története?
Várjatok, elmondom — beszédjét így kezdte —
Tavaly kaszáláskor fogtam két vadrucczát:
Göndör farku gácsért, meg egy esörgő kuszát.

A gácsér elveszett, csak a esörgő maradt,
S a tanyából ez is gyakran el-el szaladt,
Hogy hová jár, kihez? meglestem egy estve,
Mikor az esthajnal pirosra volt festve.

Egy szerelmes bakesó, a kanális szélén
Úl az én ruczámmal, senkitől sem félvén,
Szárnyával öleli gömbölyű derekát,
Csalja, hívogatja: „a Tiszán gyere át.“

Engedve a szónak, elrepülnek együtt — —
Igen, de reggelre a esörgő visszagyűtt . . .
Ilyen mézes órák folytak én előttem,
Mig nem a gavallért egy este le löttem.

Máskor pedig láttam, a mikor miatta
Párbajra két bibicz egymást kihivatta.
Hogy köznyelven szóljak: ezéda lett belőle — —
Nem is érdemes, hogy beszéljünk felőle.

Hogy pedig a zaeskö az én tulajdonom
Egy pohár bor mellett azt is igazolom:
Mikor a vadrucczát egy gémmel meg láttam,
Má nem lévén nállam, zaeskóm hozzá vágtam.

De nyakára akadt a sallangja éppen
S így zaeskómmal együtt el is repült szépen.
Tanum mindezekre a Balázs szelleme,
Sok történt ilyesmi éltében ő vsle.

Poh-Csing.

Hiresek aranymondásai.

— Ha kidobnak az ajtón, jöjj be az ablakon
Fodor.

+ A macskát akármilyen magasról döböd is
le, mindég csak a talpára esik az.

Karancsi Dániel.

⊙ Akár hová ütsz a „Hódmezőben“ minden-
ütt papot találsz.

H. Nagy Lajos a renegát.

— Csak a fiam letegye jó sikerrel a doctorá-
tust, akkor minden más jogász csak esavargó előttem.
Draskóczy Lajos.

+ Nincs szebb dolog, mint a zavarosban ha-
lászni.

A „Hódmező“ szerkesztősege.

⊙ A mit nem kívánsz magadnak
Csak azt tedd embertársadnak.

Karancsi Dániel.

Vagyok-e hát én?

(Piros ovodás úr makámája).

Azt kérdezte tőlem minap valaki — vallomást
tőlem nem esala ki, — hogy én, ki lapot szerkesz-
tek, — emberek közé menni mért nem merek?
Lapoméért felelős vagyok — melynek érdemei ször-
nyen nagyok, — okot nyílt tüntetésre miért nem
adok? — Sunyítottam. A kíváncsinak, mondok, —
a válaszszal adós maradok. — Haza érve hajlékomba
— nagyot nevettem markomba. — Ki a fölérhető
föl nem éri észszel — tőlem ilyet kérdeni, hogyan
merészel? — Hogy érdemim méltányolják, él bennem
a remény — ez volt a felelet, mit magamnak ad-
tam én. — Miért kerülöm a társaságot? — Lelkem
mindég magány után vágyott! — Imádom a *sötét-
séget!* — Világosság szemem vakítja, éget. — Gyarló
emberek, — kik nem ismertek. — Éltem magány-
ban tündérá!om, — hisz', a mi éltet, magamban
találom! — Így bennem, körülém is sötétség, — s
egy gondolat csak, mely agyamban ég: — bár
sikertülne megfejteni nékem — vagyok-e én hát
tulajdonképen? — S a válasz rá, ah, szivem úgy szo-
rong: — vagyok! „józan“ kézben széllle bélelt
dorong. — Mily szerencse, hogy gazdáim „józanok!“
— rám támaszkodni így nincs józan ok. — Nevet-
séges józan banda, — a mit teszten, handa-banda;
kivisztek a levegőre, — hogy megtudja minden
döre: — nevé adó szerkesztőtök: üres puska — s
bakot lőttök.

Csákány.

Adomák.

K*-ban történt, hogy a városi alkapitány, egy kicsit többet találván magához venni a jóból, az elégnél, részeg fővel botorkált hazafelé és szerencsésen belezuhant egy mély, iszapos árokba, melyből aztán sehogy sem tudott a maga emberségéből kivergődni.

Megadással huzta hát meg magát, várva valami jószívű arramenőre, a ki gonosz helyzetéből kiszabadítsa.

Végre léptekeket hall és csendesen nyöszörög.

„Ki az? ki van ott? kiáltja erre egyszer két hang is, melyekben az érdemes alkapitány, nagy ijedelmére, az őrzőket tartó rendőrökre ismert.

De csakhamar magához tér ijedelméből és hirtelen feltalálja magát, feleli: „Én vagyok, fiúk! Pst! *lesben állok!*”

* * *

Jön a huszár a kapitányhoz, hozza a rapport könyvet.

Katonásan szalutál: „Jelentem alásson vitéz kapitány uram, elhoztam a rapport könyvet.”

„Jól van!” felel a pamlagán kényelemben nyújtózó kapitány; mire a vitéz ismét szalutálva, távozni akar.

Az ajtótól visszariasztja kapitánya hangja.

— Nem jól van! Hát nem tudja kend a regulát? Jelentse még egyszer.

A huszár kimegy, bejön s újra jelentést tesz, aztán ismét szalutálva távozni akar.

— Nem jól van! rivall rá ismét a kapitány. Kend számár! Üljön le kend ide a diványra, majd megtanítom, mi a regula!

Ezzel átveszi a rapport könyvet, a huszár helyet foglal, a kapitány kimegy.

Pár pillanat múlva bejön és katonásan szalutálva jelenti:

— Jelentem alásson vitéz kapitány uram, elhoztam a rapport könyvet!

— Jól van! veti oda hanyagul a kényelmesen elnyújtózkodott huszár.

— Parancsol még valamit vitéz kapitány uram? kérdi oktatásképen a kapitány, távozásra szalutálva.

— Hozzon kend egy pint bort a javából! hangzott erre a közvitéz gyors válasza, mire a kapitány jót nevetett.

Lyrain aloék.

I.

Kis lugosban, melybe mostan
Lábam többé nem teszem,
Minden éjjel, oh mi kéjjel
Fogtam át szép kedvesem.

Sugva-bugva, meg-meg újra
Csokolóztunk boldogon...
Kéz a kézben... most is érzem,
Hő szívem feléje von.

Oh, de mostan, a lugosban
Nékem többé nincs helyem:
Mert az apja — rajta kapva —
Elpáhol a tetthelyen.

II.

Hajnali szellő,
A lombon át
Halkan susog bús,
Édes danát.

Zöldelő ágon
Madárka ül,
Csevegve boldog
Szerelmirül...

Szép, deli lányka,
Érted-e már:
Mit sug a szellő
S zeng a madár?

Oh, ha nem érted
Itt vagyok én —
Szép, deli lányka
Légy az enyém!

Hü kezem biztos
Révbe vezet...
Előbb azonban
Mosd meg kezed.

Zöngedi Tihamér.

Találgatók kérdések.

Kicsoda a helybeli ev. papnak a *legbizalmasabb* embere?

A tót pap.

*

Hány tagja van a józan pártnak?

Tízszel kevesebb, mint tizenkettő.

*

Miért *szeretik* a zsidók Ábraiát?

Mert Karancsi haragszik rá.

Miért *haragszik* Karancsi Ábraira?

Mert Ábrai többet "köznyörög" mint ő.

*

Micsoda *szindarabban* gyönyörködtek a vasárnapi kormánypárti gyűlésen?

"A tiszteltetés ur keserűben."

Sületlenségek és vadgombák.

A „Vásárhelyi Közlöny“ f. évi május 25-iki számában olvassuk:

„Vidéki levelezés.

Bécs, május 22-én“

Természetes, hogy Vásárhely birodalmi fő- és székvárosnak, Bécs csak vidéke.

Poétai rugaszkodás

Cselekszi a „Hód-Mező-Vásárhely,“ szórul-szóra, a hogy következik f. évi május 25-iki számában

„Büzlöny“ szerkesztője lenni
Nagyon komisz kenyér,
Marni, rugdalózni kell
300 forintér’.
A ki ellen küzdtem elvből:
Kegyuram most nekem.
Hja elv? az rongyos ruha már.
Jó pénzért elvetem.

„Büzlöny“ szerkesztője lenni!
Nagyon komisz kenyér,
De 300 frtnyi bér!
Derekam adtam be ezér’!
A kikkel küzdtem hét évig,
Marom most, és miért?
Azért mert kegyuram fizet
300 forint bért.

Kommentár nem kell hozzá. csak az a megjegyzésünk rá, hogy: bizony büzlöny az ilyen prozódia Apollónak.

Előfizetés a „Suhogóra“

Jäger Nándor könyvkereskedésében

1/4 év 1 frt 25 kr. 1/2 év 2 frt 50 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Mephisto.

Nagy Sándor vas- és fűszer-kereskedő

dúsán felszerelt raktárban a legjutányosabb árakban kaphatók mindennemű házi eszközök és fűszer czíkek; különösen pedig: rudvasak. öntött és nyújtott aczélok. gazdasági és konyha felszerelési eszközök. takaréktűzhelyek vaslemezből és öntött vasból. zomancsozott vas es lemez edények. épület es bútor vasalások. kovácsolt, gép es sodronyszegek, továbbá minden a vaskereskedéshez tartozó áruk.

Megrendelések a legpontosabban es a legjutányosabb árak mellett eszközöltrenek.

Főüzlet-helyiség: az Aczél-féle házban a kis-piacz téren.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tisztelettel tudomására hozni, hogy itt helyben: Hm-Vásárhelyen **Főutcza, Konstantin testvérek házában** a „Népbank“ mellett

norinbergi, rövidáru és czipő raktárt

nyitottam

és ajánlom a t. cz. közönségnek dús választékban csipke, szalag, nyakbodrok, legújabb divatu gombok, ingek, gallérok, kézelők, keztyük, illatszerek, bőröndök, kézi munkák, czipők és minden más e szakmába vágó áruimat a **legjutányosabb árak** mellett.

Pontos és lelkiismeretes kiszolgálásról biztosítva tisztelt vevőimet, számos látogatásért esedező:

Hegedüs Antal.

É R T E S I T É S.

Van szerencsém a hmvásárhelyi n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy ottani **Kiss Jakab divat- és vászon kereskedő urat** megnyertem **Első hazai ércz és imitált ércz fakoporsó gyártmányaim** át-vételére és elárusítására.

Ezen körülményt azzal hozom köztudomásra, hogy Vá-sárhelyen egyedül csak **Kiss Jakab** kereskedő urnál, a Szilárdy-féle szürke palotában, Kokovay Mátvás ur fűszer-kereskedése mellett, lehet első rendű valódi érczkoporsóimat **eredeti gyári áron**, ennél fogva legolcsóbban meg-szerezni.

Kelt Debreczenben, 1884. május hóban.

Hódoló tisztelettel

ifj. Fodor István,

Első hazai érczkoporsó-gyáros Debreczenben.

Uj temetkezési vállalat megnyitás.

Vonatkozással ifju Fodor István „Első hazai Debreczeni ércz-koporsó gyáros“ urnak értesítésére, tiszteletteljesen tudatom, hogy a **piac téren, a Dózsits-féle sarokháznak a szentesi utczára eső nagykapu melletti részen**, gazdagon felszerelt, minden tekintetben a legjutányosabb

Uj temetkezési vállalatomat megnyitottam.

Temetési arjegyzékem 12 különböző osztályba van felosztva, e szerint ércz- és fakopor-sók, kész halotti öltözetek, fejfák, koszorúk és virágok, valamint

gyászeseteknél szükséges mindenféle kelmék

eredeti előállítási gyári áron tehát a lehető legolcsóbban vannak felszámítva.

Uj könnyű nyitott disz-gyázkocsimat, a bevásárláshoz képest, minden díj nélkül

ingyen használatra felajánlom.

Azon reményben, hogy ezen uj vállalatom fel fog karoltatni maradtam

kiváló tisztelettel

KISS JAKAB.

Halotti bevásárlásokat akár az uj helyiségemben, a **Dózsits-féle házban**, a nagy kapu melletti részen, akár pedig átellenben levő földzletemben, a **Szilárdy-féle szürke palotában**, Kokovay Mátvás ur fűszerkereskedése mellett, lehet eszközölni